

Jana Koppová, 216174

Ale protože se zdálo, že vše je dovoleno, změnil názor a rozhodl se, stále pod vztyčenou vlajkou falešného kamarádství, že i on tne do živého.

„Aha, takže ty brýle a tričko LAPD z tebe mají jako dělat velkého šéfa?“

„Ale ne!“ zaradoval se Agnostini a upevnil tón. „On je NYPD („enuááájpídí“)! Co takhle se odznačkovat!“

Výraz uspokojení, který se rozhostil na jeho obličej, ukazoval, že už od příchodu na pláž očekával jakéhokoli dostatečně bystrého pozorovatele, který by vyslovil onu poznámku a dovolil mu tak použít předem připravenou odpověď. Několik sekund ji nechal působit a potom, s předstíranou péčí, se znovu chopil slova: „Tak, co? Jak to jde? Ještě ti po otci zbývá hodně obrazů_nebo už jsi je všechny prodal?“

John si slabě povzdechl. Je šílené, jak dokáže vykonávání moci rozprášit nejzákladnější trpělivost a takt (člověka) vůči ostatním. Mezi řádky své arogance Agnostini právě přiznal pravé důvody své zacházky, kterou podnikl, aby jej pozdravil – získat jedno plátno jeho otce.

Celkově dobře, C